

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/77/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623201127
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6623201127.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov: matka O.. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. S. XXX/XX, XXX XX C., t. č. bytom D. XX, U., zastúpená: Márton & Partner, s.r.o., so sídlom Dlhá 4, 903 01 Senec, IČO: 47 242 019 a otec O.. O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. Z. XXX/XX, XXX XX N., t. č. bytom H. Y. XX, N., zastúpený: LOVÁSZ LEGAL s.r.o., so sídlom Železničarska 18, 811 04 Bratislava, IČO: 54 626 048, za účasti Okresnej prokuratúry Lučenec, so sídlom F. Lehára 12, 984 80 Lučenec, v konaní o návrhu matky na zmenu styku, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/72/2023-465 zo dňa 4. októbra 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/72/2023-465 zo dňa 4. októbra 2023 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým matka žiadala, aby súd dočasne zakázal styk otca s maloletou dcérou. Matka poukázala na zmeny v správaní maloletej, ktoré sa začali prejavovať po stretnutiach s otcom a naberali na intenzite. Maloletá začala svojvoľne styk s otcom odmietať pod rôznymi výhovorkami. Klinická psychologička sa vyjadrila, že v aktuálnom psychickom stave dieťaťa je pravdepodobná prítomná úzkostná symptomatológia viazaná na situácie predávania dieťaťa zo strany matky do starostlivosti otca. Zároveň mala za to, že u maloletej je prítomná aj výrazná afektívna reakcia, kedy pred a po stretnutí sa u nej objavujú nočné pomočovania resp. problémy v správaní, nevynímajúc jej podráždenosť. Odporučila styk realizovať za prítomnosti matky, resp. za účasti kolízneho opatrovníka, odporučila spoluprácu oboch rodičov s referátom poradenských služieb a taktiež uviedla, že by bolo nápomocné vyšetrenie dieťaťa detským psychológom. Otec s takýmto vyšetrením nesúhlasil, túto možnosť odmietol. Po návštevách maloletej u otca v marci 2023, po návrate od neho spozorovala u maloletej v oblasti genitálií začervenanie a opuch a aj modrinu. Otec celú situáciu bagatelizoval, následne podala trestné oznámenie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa dožadovala dočasného zákazu styku otca s maloletou, ako aj udelenia súhlasu na psychologické vyšetrenie namiesto otca. Súd vydal neodkladné opatrenie v konaní č. k. 17P/72/2023-28 dňa 29.03.2023 a obmedzil styk otca s maloletou, upravil styk za prítomnosti matky a za otca udelil súhlas na psychologické vyšetrenie maloletej. Nakoľko Okresný súd Lučenec udelil súhlas za otca na psychologické vyšetrenie maloletej, matka kontaktovala opätovne psychologičku O.. O. W., ktorú navštívila s maloletou a ktorá vykonala psychologické vyšetrenie. Po obdržaní správy od psychologičky následne ju zaslala Okresnému súdu Lučenec, nakoľko v tom čase spis už bol postúpený odvolaciemu súdu - Krajskému súdu Žilina. Dňa 13.09.2023 krajský súd vydal uznesenie sp. zn. 14CoP/25/2023, ktorým uznesenie Okresného súdu Lučenec vo výroku I. potvrdil, vo výroku III. odmietol a vo výrokoch II., IV., V., VI., VII. zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Krajský súd Žilina sa vo svojom rozhodnutí nezmenil o správe zo psychologického vyšetrenia zo dňa 09.08.2023, hoci sa jednalo o najpodstatnejší a kľúčový dôkaz,

a neprihliadol ani na jednu z nahrávok, ktoré tvorili súčasť súdneho spisu. Predmetná správa od psychologičky do vydania uznesenia krajského súdu netvorila súčasť súdneho spisu. Psychologička odporučila podporiť vyhasínanie spomienok nevystavovaním dieťaťa miestam a osobám (teda žiaden otec ani U.), ktoré by mu zážitky mohli pripomínať. Počnúc dňom vydania uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/72/2023-145 otec styk za prítomnosti matky odmietal. Správanie maloletej sa začalo zlepšovať, prestala byť agresívna, nervózna, plačlivá a hysterická, ako tomu bolo v čase, keď sa styk otca s maloletou realizoval. Od obdobia, ako sa s otcom nestretla, ho sama od seba nespomenula pred matkou doposiaľ ani raz. Pokiaľ jej odovzdala od otca pozdravy a pusinky, ktoré jej zasielal prostredníctvom SMS, buď nebola žiadna reakcia, alebo len niečo zamrmlala. S poukazom na všetky skutočnosti a predovšetkým na správu zo psychologického vyšetrenia maloletej zo dňa 09.08.2023, ktorá nepochybne zakladá potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi maloletou a jej otcom spočívajúcu v zákaze styku otca s maloletou, keďže táto správa nebola zohľadnená v odvolacom konaní na Krajskom súde Žilina, žiada o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zakázal styk otca s maloletým dieťaťom až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Dňa 03.10.2023 zaslal otec vyjadrenie, v ktorom uviedol, že podanie matky je postavené výlučne na jej subjektívnych názoroch a pozostáva z vykonštruovaných tvrdení, ktoré nie sú nijak osvedčené na účely neodkladného opatrenia a ich jediným cieľom je očierniť otca pred súdom. Všetky skutkové okolnosti uvádzané matkou v návrhu boli predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Zo správy, ktorou matka osvedčila potrebu obmedziť styk otca s maloletou, nevyplýva, že by príčinou neobvyklého správania maloletej bol práve otec, resp. styk s otcom, ale ani potreba jeho obmedzenia. Správu psychológa vo vzťahu k styku s otcom je možné, podľa názoru odvolacieho súdu, nanajvýš vyhodnotiť ako odporúčanie na zmenu preberania a odovzdávania maloletej. Matka nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletou, keď otcovi v styku s maloletou bráni. Matka sa nezdržiava na adrese svojho bydliska podľa vykonateľného rozhodnutia tzn. W. XX, N., a komunikácia s ňou je obtiažna. Od konca marca 2023, kedy matka neoprávnenne zmenila bydlisko maloletej do U., začali vznikať problémy pri odovzdávaní maloletej. Matka maloleťu riadne nepripravovala na styk s otcom, čo sa prejavovalo tým, že maloletá pri odovzdávaní bola plačlivá, nechcela od matky odísť, tento stav trval však len pár minút, akonáhle bola maloletá sama s otcom, bola veselá a užívala si čas strávený s ním. Otec sa snažil vyjsť matke v ústrety aj napriek jej správaniu a neoprávnenému presťahovaniu dcéry, pre dcéru chodil do U.. Od soboty 23.09.2023 matka neumožnila otcovi styk s maloletou, bola nekontaktná, vôbec mu neobjasnila, prečo k styku na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia nemohlo dôjsť. Otec v súlade s rozsudkom chcel realizovať styk aj vo štvrtok 28.09.2023, styk sa neuskutočnil. Otec sa snažil s matkou dohodnúť na úprave styku, matka napriek vopred danému súhlasu dcéru otcovi nevydala na styk, skrýva sa a následne podala návrh na zákaz styku. Z týchto dôvodov žiadal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

3. Okresný súd poukázal na predošlé súdne rozhodnutia v tejto veci a konštatoval, že zákaz styku rodiča s dieťaťom je vážnym zásahom do jeho rodičovských práv a možno ho uplatniť len výnimočne. Práve vážnosť takéhoto zásahu vyžaduje, aby pre jeho uplatnenie bol náležite zistený skutkový stav, čo v konaní o nariadení neodkladného opatrenia aj vzhľadom na dĺžku lehoty nie je možné, nakoľko súd rozhoduje len na základe osvedčených skutočností a dokazovanie vo veci nevykonáva. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol na základe skutočností, ktoré boli tvrdené a osvedčené v návrhu a jeho prílohách. Zásah súdu ohľadne zákazu styku rodiča s dieťaťom prichádza do úvahy v situáciách, kedy je ohrozený život a zdravie maloletého dieťaťa.

4. Okresný súd sa nestotožnil s názorom matky, že je potrebné neodkladným opatrením dočasne zakázať styk otca s maloletou dcérou. Súd nemal osvedčené základné skutočnosti o opodstatnenosti nároku, ktorý by bol výrazným zásahom do rodičovských práv otca maloletej, a ani naliehavosť dočasného zákazu styku otca s maloletou dcérou, ktoré je v súčasnosti upravené právoplatným rozsudkom. Základným právom rodiča je stretávanie sa so svojím maloletým dieťaťom a v danom prípade je jednoznačne v záujme maloletej, aby bola v pravidelnom kontakte so svojím otcom aspoň v rozsahu ako je to upravené právoplatným rozsudkom. Tak ako obaja rodičia zhodne uviedli, ku styku v súčasnej dobe nedochádza, nakoľko buď na styk s dcérou otec nepríde, alebo matka otcovi neumožnila stretnutie s dcérou. Matka predložila len správu z psychologického vyšetrenia, o ktorú oprela návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.08.2023, ktorá správa už tvorila súčasť spisu v čase, keď o odvolaní otca voči neodkladným opatreniam rozhodoval Krajský súd v Žiline, z ktorej

záverov nevyplýva jednoznačná okamžitá potreba a nutnosť zakázať styk otca s maloletým dieťaťom, je tam len odporúčanie nevystavovať dieťa miestam a osobám, ktoré by mu zážitky mohli pripomínať, teda podľa názoru okresného súdu nie je to otec, ktorý by sa nemohol s dcérou stretávať, a preto je potrebné zo strany otca nenosiť počas stretnutia dcéru do prostredia, ktoré by malo predmetné zážitky pripomínať. Okresný súd sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Žiline, ktorý vyslovil v rozhodnutí sp. zn. 14CoP/25/2023 zo dňa 13.09.2023, že otec má maloletú rád, zaujíma sa o ňu a uvedomuje si, že je garantom starostlivosti o maloletú počas styku a že by nepripustil, aby bola jeho dcéra vystavená akémukolvek riziku. Matka iným spôsobom nedeklarovala, že by v prípade, ak otec obmedzí stretávanie sa s maloletou vo vyššie uvedenom prostredí, maloletej hrozila závažná ujma, alebo že by samotné dieťa bolo inak ohrozené v prípade, ak neodkladné opatrenie nebude nariadené. Je v záujme maloletej, aby otec aj naďalej participoval na jej výchove ako rodič, ktorý sa o maloletú fakticky osobne nestará. Okresný súd preto návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka cestou právneho zástupcu. V odvolaní uviedla, že podnetom pre podanie návrhu bola dôvodná obava o zdravie a bezpečnosť dieťaťa v čase, keď je zverená do starostlivosti otca. Jej obavy nie sú bezdôvodné a súdu boli v doterajšom konaní predložené viaceré relevantné dôkazy, a to: nahrávka maloletej zo dňa 14.05.2023, kde sa vzpiera pri preberaní otcom a kričí „maminka nie!...maminka prosím nie!“, nahrávka maloletej zo dňa 17.06.2023, kde maloletá priznáva pred matkou, čo všetko jej počas realizácie styku s otcom robil syn otcovej priateľky (hodnoverne popisuje ako jej „U. pchal pršteky do pipinkya ako sa veľmi bála“), pričom otec bol prítomný, vyšetrenie u detského gynekológa O. Z. A. zo dňa 05.04.2023, ktorý potvrdil modrinu maloletej v oblasti genitálií, vyjadrenie klinickej psychologičky O.. W. vo R. zo dňa 02.06.2023 (na návšteve bola len matka, ktorá jej predložila vyššie spomínané nahrávky a sama vypovedala), v ktorom klinická psychologička odporúča, aby styk maloletej s otcom prebiehal za prítomnosti matky, resp. kolíznej opatrovníčky, správa zo psychologického šetrenia z 09.08.2023 od A. s.r.o., ktorá bola vypracovaná na základe priameho šetrenia maloletej a ktorej záverom je odporúčanie klinického psychológa podporiť vyhasínanie spomienok nevystavovaním dieťaťa miestam a osobám, ktoré by mu zážitky mohli pripomínať. Matka má dôvodnú obavu o bezpečnosť dieťaťa, keď je dieťa spolu s otcom v prostredí, v ktorom sa nachádza aj osoba privádzajúca maloletú do minimálne nekomfortných situácií hraničiacich s trestnoprávnou rovinou. Netvrdí, a ani netvrdila, že otec je agresor, ktorý sa voči maloletej dopúšťa nevhodného sexuálneho správania. Čo však z doteraz predložených dôkazov vyplýva, a otec to doteraz nepoprel, je skutočnosť, že otec takéto správanie voči jeho dcére umožňuje, keďže k obťažovaniu maloletej dochádza za jeho prítomnosti napriek tomu, že on má byť v čase styku garantom bezpečnosti a ochrany maloletej. Je preto opodstatnené sa domnievať, že určitú formu „spoluviny“ na daných nepríjemných zážitkoch má aj on, keďže za bezpečie maloletej zodpovedá v čase, keď je mu zverená. Maloletá tak bola v týchto situáciách odkázaná sama na seba a je preto len pochopiteľné, že to nie je stav, ktorému by matka chcela do budúcnosti svoju dcéru vystavovať. Okresný súd zo správy klinickej psychologičky vyvodzuje, že je potrebné zo strany otca nenosiť dieťa do prostredia, ktoré by mu malo predmetné zážitky pripomínať. Uvedené však nie je odkontrolovateľné v prípade, že styk otca s maloletou bude prebiehať za aktuálne platných pravidiel. Z tohto dôvodu chcela matka zabrániť možnosti nosenia maloletej do prostredia, s ktorým má maloletá späť nepríjemné spomienky tým, že navrhne zákaz styku do času, kým sa v danom konaní meritórne nerozhodne. Rovnako ako má otec právo stretávať sa so svojim dieťaťom, má maloletá právo byť v bezpečnom prostredí a nebyť vystavovaná sexuálne nevhodnému správaniu (obťažovaniu). Za daných okolností by kompromisom zohľadňujúcim obe práva (právo dieťaťa na bezpečie a právo otca na styk s dieťaťom) bola úprava, ktorá bola obsiahnutá už v uznesení sp. zn. 17P/72/2023-145 zo dňa 27.06.2023, a to stretávanie sa otca s maloletou za prítomnosti matky. Vhodným miestom realizácie styku by bolo verejné miesto, ktoré má maloletá spojené s milými spomienkami, aby sa doterajšie nepríjemné spomienky, ktoré sa viazali k styku s otcom, „prepísali“ novými pozitívnymi zážitkami, čo je určite aj v záujme otca. Otec aj v minulosti s maloletou navštevoval v U. detské centrá (aktuálne má U. tri detské centrá, ktoré U. rada navštevuje), preto stretávanie sa v detskom centre by mohlo byť pre dieťa zábavné a podnetné. Samozrejme, rodičia by sa mohli dohodnúť ad hoc aj na inom verejnom mieste vhodnom na styk s maloletou, zohľadniac záujem a potreby maloletej. Ak by súd nevyhovел pôvodnému návrhu na zákaz styku otca s maloletou, tak by matka navrhla neodkladné opatrenie nasledovného znenia: Otec je oprávnený stykať sa s maloletou U. A., nar. XX.XX.XXXX, každú páru sobotu v čase od 8.00 hod do 12.00 hod, pričom styk bude prebiehať za prítomnosti matky na verejnom mieste určenom dohodou rodičov. V uznesení sp. zn. 17P/72/2023-145 mal otec umožnený styk s maloletou síce každý víkend, ale len po dve hodiny. Takto by otec mohol tráviť viac času s maloletou a mohli by si napláňovať komplexnejší program a takáto

úprava styku by mohla otcovi viac vyhovovať aj s ohľadom na vzdialenosť medzi bydliskom matky, resp. maloletej, a bydliskom otca.

6. Krajský súd postupom podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP umožnil otcovi vyjadriť sa k podanému odvolaniu matky. Ku dňu rozhodovania krajského súdu ako súdu odvolacieho nebolo krajskému súdu vyjadrenie otca doručené.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

8. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti uznesenia okresného súdu, ktorým okresný súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu v predmetnej časti. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu.

9. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza, že neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese, ktoré nemá charakter konečného rozhodnutia a ktorého účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Možno ho nariadiť len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a v prípade konania podľa CMP <C.> aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Nevyhnutným predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Súd v konaní o nariadení neodkladného opatrenia zisťuje len elementárne skutočnosti, ktoré majú byť základom pre jeho nariadenie. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia sleduje predovšetkým záujem maloletého dieťaťa. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa musí byť záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu nemá pochybnosti o tom, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní prihliadol na záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neexistencii dôvodu na dočasnú úpravu pomerov medzi účastníkmi.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i námietky matky dieťaťa v odvolaní, bolo posúdiť, či v prejednávanej veci je dôvodné neodkladne upraviť pomery účastníkov konania formou nariadenia neodkladného opatrenia zakazujúceho styk otca s dieťaťom. Matka v odvolaní zopakovala tvrdenia z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že otec umožňuje správanie, počas ktorého dochádza k obťažovaniu maloletej, a to napriek tomu, že má byť garantom bezpečnosti a ochrany maloletej, a zvýraznila, že je potrebné, aby počas stretnutí s otcom nebola dcéra v prostredí, ktoré by jej predmetné zážitky pripomínalo. Pre prípad, že by nebolo vyhovené návrhu na zákaz styku otca s maloletou, ako kompromis navrhla riešenie vo forme úpravy stretávania sa otca s maloletou za prítomnosti matky na verejnom mieste.

11. Krajský súd vo vzťahu k návrhu matky na zákaz styku otca s maloletou dcérou považuje za potrebné vo všeobecnosti poukázať na svoje závery vyslovené už v uznesení č.k. 14CoP/25/2023-391 zo dňa 13.09.2023. Podľa týchto záverov majú obidvaja rodičia právo o svoje deti sa starať, pričom podľa Dohovoru o právach dieťaťa je potrebné, aby súd zohľadnil skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, a preto obmedzenie styku dieťaťa s jedným rodičom nie je v záujme maloletého dieťaťa a je v rozpore s jeho právom na starostlivosť oboch rodičov.

Takýto zásah je potom možný len z vážnych dôvodov tak, aby došlo k vytvoreniu predpokladov pre dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi dotknutými záujmami maloletých detí a rodičov a aby výkon starostlivosti o maloleté deti bol v jeho najlepšom záujme.

12. Matka v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia argumentovala predovšetkým správou zo psychologického vyšetrenia zo dňa 09.08.2023 vypracovanou spoločnosťou A. s.r.o. R.. Krajský súd vo vzťahu k tejto správe, pre odstránenie akýchkoľvek pochybností, považuje za potrebné uviesť, že v čase pôvodného rozhodovania vo veciach vedených Krajským súdom v Žiline pod sp.zn. 14CoP/24/2023, 14CoP/25/2023 a 14CoPno/4/2023 túto správu nemal k dispozícii. Táto správa bola do spisového materiálu založená až dňa 21.09.2023 (č.l. 401 spisu). Túto skutočnosť nakoniec potvrdzuje aj matka v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 02.10.2023, kde uvádza, že po nahliadnutí do súdneho spisu na Krajskom súde v Žiline dňa 22.09.2023 bolo zistené, že táto správa nebola súčasťou súdneho spisu do dňa vydania uznesení vo veci 14CoP/25/2023 a vo veci sp. zn. 14CoP/24/2023.

13. Po oboznámení sa s obsahom predmetnej správy však krajský súd obdobne ako súd prvej inštancie konštatuje, že zo záverov tejto správy nevyplýva jednoznačná okamžitá potreba a nutnosť zakázať styk otca s maloletou dcérou. Z predmetnej správy je zrejmé, že maloletá U. počas prvého sedenia popísala neprípustné správanie U., o ktorom hovorí, že bol zlý a neposlušný. Zároveň však z jej vyjadrenia pri tomto prvom sedení vyplýva, že to otec videl a rozbehol sa za ním a povedal mu „no, no, no“ a U. bol z toho nešťastný. Ďalej uviedla, že tatinko ho veľmi, veľmi dlho vyhrešil a chlapec bol z toho nešťastný. Z uvedeného je teda zrejmé, že nemôže obstať tvrdenie matky v tom smere, že zo strany otca nebolo zakročené proti takémuto správaniu sa iného dieťaťa voči maloletej U.. Počas tretieho sedenia maloletá U. uviedla, že U. už teraz nie je zlý, čo neevokuje záver, že by k nepristojnému správaniu z jeho strany vo vzťahu k maloletej U. dochádzalo aj následne. Aj zo záverov správy vo forme odporúčania vyplýva potreba nevystavovať dieťa miestam a osobám, ktoré by mu mohli tieto zážitky pripomínať, s tým, že k otázke najvhodnejšej úpravy styku dieťaťa s otcom by bolo potrebné realizovať znalecké posúdenie. Ani zo záverov tejto správy tak nevyplýva odporúčanie na obmedzenie či úplný zákaz styku otca s maloletou U..

14. Na základe uvedených zhodnotení potom krajský súd konštatuje, že od posledného rozhodovania o obdobnom návrhu matky na obmedzenie styku otca s maloletou U., o ktorom krajský súd rozhodoval vo vyššie uvedenom uznesení, nemožno konštatovať žiadnu zmenu osvedčených skutočností tak, aby tieto odôvodňovali matkou požadované obmedzenie styku otca s maloletou U. vo forme skrátenia jeho rozsahu, určenia styku výlučne za prítomnosti matky a na verejnom mieste, alebo existenciu okolností, ktoré by dokonca odôvodňovali úplný zákaz styku otca s maloletou. Z okolností tvrdných matkou a ani zo zistení vyššie uvedenej správy z psychologického vyšetrenia nie je možné dospieť k záveru, že by sa jednalo o činnosť otca, ktorá by smerovala nepriaznivým spôsobom voči maloletej U.. Ak v minulosti k takýmto skutočnostiam došlo, tak je nepochybne potrebné, aby otec počas doby stretávania sa s maloletou zabezpečil to, čo vyplýva aj z predloženej správy, teda, aby dieťa opäť nebolo vystavované obdobným situáciám. Zvýrazňuje krajský súd povinnosť otca predchádzať a zabrániť podobným situáciám, aby sa negatívne spomienky maloletej U. neobnovovali a aby sa podporilo vyhasínanie týchto negatívnych spomienok. V prípade, ak by sa obdobné situácie opakovali, nie je možné vylúčiť, že by mohlo dôjsť k naplneniu predpokladov pre prípadné obmedzenie styku.

15. Krajský súd pritom rešpektujúc jeden zo základných princípov mimosporového procesu, ktorý je vyjadrený v článku 4 CMP, konal v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. V tomto smere je na mieste zvýrazniť, že pre rozhodnutie vo veci maloletého dieťaťa je objektívnym, explicitne stanoveným zákonným kritériom záujem maloletého dieťaťa, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomu právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu svojho dieťaťa. V prejednávanom prípade je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby nedošlo k prerušeniu jeho kontaktov s otcom, k čomu by zákaz styku nepochybne viedol. Krajský súd nezistil existenciu takých okolností, ktoré by boli predpokladom pre tak výrazný zásah do rodičovských práv otca maloletej U. a ktoré by odôvodnili zákaz styku otca s maloletou dcérou. Otec ako rodič má nepochybne právo stretávať sa so svojou maloletou dcérou, pričom zároveň platí, že toto stretávanie sa s otcom je aj v záujme maloletej, ktorý kontakt v potrebnom rozsahu zabezpečí práve úprava styku v rozsahu stanovenom právoplatným rozsudkom, ktorým došlo k schváleniu rodičovskej dohody.

16. Vychádzajúc z prezentovaných zhodnotení sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh matky na zákaz styku otca s maloletou dcérou zamietnutý, pretože nezistil dôvod, pre ktorý by bolo potrebné zasiahnuť do úpravy styku otca s maloletou dcérou, ktorá bola stanovená uvedeným právoplatným rozsudkom. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil cez úpravu ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP s tým, že v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.